

لِدَاوُد.

¹إِقْضِ لِي، يَا رَبُّ، لِأَنِّي بِكَمَالِي سَلَكْتُ وَعَلَى الرَّبِّ
تَوَكَّلْتُ بَلَا تَقْلُفْ. ²جَرِّبْنِي، يَا رَبُّ، وَامْتَحِنِّي، صَفِّ كُلِّيَّتِي
وَقَلْبِي. ³لَا تَرْحَمْتَنِي أَمَامَ عَيْنِي، وَقَدْ سَلَكْتُ بِحَقِّكَ. ⁴لَمْ
أَجْلِسْ مَعَ أَتَاسِ السُّوءِ، وَمَعَ الْمَاكِرِينَ لَا أَذْخُلُ. ⁵أَبْعَضْتُ
جَمَاعَةَ الْأَثَمَةِ، وَمَعَ الْأَشْرَارِ لَا أَجْلِسُ. ⁶أَغْسِلْ يَدَيَّ فِي
الْبَقَاوَةِ، فَاطُوفٌ بِمَذْبَحِكَ، يَا رَبُّ، ⁷لَأَسْمَعَ بِصَوْتِ الْحَمْدِ
وَأُحَدِّثَ بِجَمِيعِ عَجَائِكَ. ⁸يَا رَبُّ، أَحْبَبْتُ مَحَلَّ بَيْتِكَ
وَمَوْضِعَ مَسْكَنِ مَجْدِكَ.
⁹لَا تَجْمَعْ مَعَ الْخُطَاةِ نَفْسِي وَلَا مَعَ رِجَالِ الدِّمَاءِ
حَيَاتِي، ¹⁰الَّذِينَ فِي أَيْدِيهِمْ رَذِيلَةٌ وَبِمِئْتُهُمْ مَلَأَتْهُ
رِشْوَةٌ. ¹¹أَمَّا أَنَا فَبِكَمَالِي أَسْأَلُكَ. افْدِنِي
وَارْحَمْنِي. ¹²رِجْلِي وَاقِفَةٌ عَلَى سَهْلٍ، فِي الْجَمَاعَاتِ
أَبَارِكُ الرَّبَّ.

¹Ein Psalm Davids. HERR, schaffe mir Recht; denn ich bin unschuldig! Ich hoffe auf den HERRN; darum werde ich nicht fallen. ²Prüfe mich, HERR, und versuche mich; läutere meine Nieren und mein Herz. ³Denn deine Güte ist vor meinen Augen, und ich wandle in deiner Wahrheit. ⁴Ich sitze nicht bei den eitlen Leuten und habe nicht Gemeinschaft mit den Falschen. ⁵Ich hasse die Versammlung der Boshaften und sitze nicht bei den Gottlosen. ⁶Ich wasche meine Hände in Unschuld und halte mich, HERR, zu deinem Altar, ⁷da man hört die Stimme des Dankens, und da man predigt alle deine Wunder. HERR, ich habe lieb die Stätte deines Hauses und den Ort, da deine Ehre wohnt. ⁹Raffe meine Seele nicht hin mit den Sündern noch mein Leben mit den Blutdürstigen, ¹⁰welche mit böser Tücke umgehen und nehmen gern Geschenke. ¹¹Ich aber wandle unschuldig. Erlöse mich und sei mir gnädig! ¹²Mein Fuß geht richtig. Ich will dich loben, HERR, in den Versammlungen.